

SETKÁNÍ #7

Vstaň a žij (Lk 7,11-17)

Cílem tohoto setkání je:

- prohloubit znalosti papežova poselství k SDM 2020.
- zažít jak je Ježíš přítomen v životě i smrti v existenci každého z nás.
- konfrontovat se s reálnou zkušeností našich snů a našeho úsilí o jejich naplnění.

Informace pro animátora:

- Jádrem tohoto setkání je poselství papeže Františka pro SDM 2020. Motto „Mládence, pravím ti, vstaň!“ (Lk 7,14) je první výzvou na cestě přípravy na SDM v Lisabonu a několikrát se v dnešních textech opakuje.
- Na tomto setkání je také zdůrazněn ústřední význam modlitby.

PŘÍPRAV SE

KŘÍŽ SDM

*Homilie papeže Jana Pavla II.
22. duben 1984*

"Moji drazí mladí,
v závěru Svatého Roku, vám svěřuji znamení tohoto Jubilejního Roku: Kristův kříž!
Noste ho celým světem, jako symbol Kristovy lásky k lidem, a oznamte všem, že
jedině ve smrti a zmrtvýchvstání Krista můžeme najít spásu
a vykoupení."

Ve Svatém Roce (1983-1984) Jan Pavel II. požádal, aby byl v blízkosti hlavního oltáře v basilice svatého Petra umístěn kříž, tak, aby byl viditelný pro všechny. Velký dřevěný kříž, vysoký 3,8 metru, tam byl na papežovo přání umístěn. Ke konci Svatého roku svěřil tentýž kříž mladým lidem z celého světa.

Jedním z vrcholů Světových dnů mládeže je oslava křížové cesty, při níž jsme konfrontováni s tajemstvím života, umučení, smrti a znovuzrozením Ježíše Krista.

Emanuel – Hymna SDM Řím 2000

Jde nad obzorem nové slunce, dějinami září
a rozsvítí i nejtemnější kouty našich tváří.
Už není temno, mizí stíny, světlo lidem hlásá,
že bude žít, kdo hledat Pravdu neodmítá.

Jdem ze všech stran do ulic Říma, kroky vede víra,
jsou slyšet ve zdech slova Písma, ten zvuk neumírá.
Zní jásos města, jásos z nebe, jásos všemi ústy,
že mohou lidé bez rozdílu s Ježíšem žít.

**R: Jsme tu s Ním ve světle Jeho krásy,
pod křížem naší spásy, zpíváme všemi hlasy:
Bůh, Emanuel, Emanuel, Emanuel. Bůh, Emanuel, Emanuel.**

Tak velký dar Bůh světu dává, Krista, Svého syna.
V Ném lidé byli zachráněni, byla smyta vina.
Je plný božství, plný lidství, pokrm lidem dává,
Svým Tělem sytí každou duši, chléb je On Sám.

Věk smrti končí, sílu ztrácí, Ježíš z hrobu vstává. Duch Boží vane
do všech srdcí, smíme volat Sláva!
A církev – Panna zasnoubená – za ženichem míří, smí tvořit
spolu s Matkou Boží společenství.

Je nové jaro, doba květů, doba nové síly, je čas,
kdy všichni mohou kráčet ke stejnému cíli.
Čas nových šancí, nových činů, doba nové lásky,
čas volání, že Bůh je s námi a my jsme s Ním.

Vyzvěte mladé, aby rozjímali o Ježíšově kříži jako o znamení života, který nám dal.
Přemožením smrti nás volá k pravému životu.

Zmiňte, že kříž je jedním z nejdůležitějších symbolů SDM. Kříž Světového dne mládeže
udělil papež svatý Jan Pavel II. mládeži na konci oslav Svatého roku vykoupení v roce
1984. Tento kříž prošel všemi hostitelskými zeměmi SDM.

Uvedte, že jedním z nejvyšších bodů SDM je oslava křížové cesty, ve které jsme
konfrontováni s tímto tajemstvím života, utrpení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista.

NASLOV(HEJ)

Mládenče, pravím ti, vstaň.

Uvedte biblický text a to, že z něj je vybráno motto SDM 2020.

Evangelium podle Lukáše (7, 11-17)

¹¹Hned nato odešel do města, které se nazývalo Naim. S ním šli jeho učedníci veliký zástup lidí. ¹²Když se blížili k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Velký zástup z města ji doprovázel. ¹³Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: "Neplač!" ¹⁴Přistoupil k márám a dotkl se jich; ti kteří je nesli, se zastavili. Řekl: "Chlapče, pravím ti, vstaň!" ¹⁵Mrtvý se posadil a začal mluvit; Ježíš ho vrátil jeho matce. ¹⁶Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: "Veliký prorok povstal mezi námi" a "Bůh navštívil svůj lid". ¹⁷A tato zvěst se rozšířila o něm po celém Judsku a po celém okolí

Následně si přečtěte poselství svatého otce k SDM 2020, které se o daný biblický text opírá.

Ježíšovo gesto

Tento úryvek nám vypráví o tom, jak Ježíš přišel do městečka Naim v Galileji a potkal tam smuteční průvod, který doprovázel jednu vdovu, jež pohřbívala jediného syna. Ježíš zasažený trýznivou bolestí této ženy učinil zázrak a jejího syna vzkřísil. Ale zázrak se stal po řadě postojů a gest: „Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: ‚Neplač!‘ Přistoupil k márám a dotkl se jich. Ti, kdo je nesli, se zastavili“ (Lk 7,13-14)

1. Vidět bolest a smrt

Ježíš upřeně a pozorně zahleděl na tento pohřební průvod. V zástupu spatřil tvář ženy v obrovském utrpení. Jeho pohled vyvolal setkání, pramen nového života. Není potřeba mnoha slov.

2. Mít soucit

Písmo svaté hovoří často o člověku, který je bolestí druhého člověka zasažen „až do morku kostí“. Ježíš je dojat a zcela účasten toho, co prožívá druhý člověk. Bere na sebe těžkosti druhého člověka. Bolest té matky se stane jeho bolestí. Smrt toho syna se stane jeho smrtí.

3. Přistoupit a „dotknout se“

Ježíš zastavuje pohřební průvod. Přistupuje k lidem, stává se jejich bližním. Blízkost jde dál a stává se odvážným gestem, aby druhý žil. Prorockým gestem. Je to dotek Ježíše, Živého, který dává život. Dotek, který probouzí Ducha Svatého v mrtvém těle chlapce a znovu v něm zažehává život. Tento dotek proniká do sklíčenosti a beznaděje. Je to dotek Boha, který prochází také opravdovou lidskou láskou a otevírá nepředstavitelný prostor svobody, důstojnosti, naděje, nového a plného života. Účinek tohoto Ježíšova gesta je nevyčíslitelný. Připomíná nám, že také jednoduché, ale konkrétní znamení blízkosti může vyvolat sílu vzkříšení.

4. „Mládenče, pravím ti, vstaň!“

Evangelium nám neříká jméno chlapce, kterého Ježíš vzkřísil v Naimu. Je to pozvání pro čtenáře, aby se do něj vcítil.

PŘIJÍMEJ

Slovo od papeže

Pro následující část vyzvěte mladá ať vytvoří čtyři skupiny. Každá skupina bude uvažovat o jednom z aspektů papežova komentáře k textu (níže). Na závěr každá skupina představí ostatním obsah bodu, o kterém uvažovala.

1. Vidět bolest a smrt

Myslím na mnohé negativní situace, které prožívají vaši vrstevníci. Jsou mezi nimi například ti, kteří si dnes zahrávají se vším, a tak uvádějí svůj život krajními zážitky do nebezpečí. Jiní mladí jsou naproti tomu „mrtví“, protože ztratili naději. Slyšel jsem od jedné dívky: „Mezi svými přáteli vidím, že ztratili touhu se zapojit, odvahu vstát.“ Bohužel také mezi mladými se rozšiřuje deprese, která může v některých případech nést dokonce pokušení vzít si život. V kolika situacích vládne apatie, v níž se ztrácíme v propasti úzkosti a výčitek svědomí! Kolik mladých lidí pláče, aniž by někdo naslouchal volání jejich duše o pomoc! Kolem nich jsou často nezaujaté, lhostejné pohledy těch, kteří si možná užívají vlastní happy hour tím, že si drží odstup.

Mezi mladými jsou ti, kteří žijí v povrchnosti; myslí si, že žijí, ale uvnitř jsou mrtví (srov. Zj 3,1). Je možné, že ve dvaceti letech směřuje jejich život dolů, ne vzhůru k vlastní důstojnosti. Nechají život plynout mezi prsty a omezí se na vyhledání uspokojení: trochu zábavy, špetku pozornosti a náklonnosti druhých... Rozšířen je také digitální narcismus, který ovlivňuje jak mladé, tak dospělé. Takto žijí mnozí!

Někteří z nich možná byli ovlivňováni materialismem lidí, kteří myslí pouze na vydělávání peněz a zajišťování sebe sama, jako by to byl jediný cíl života. Postupně se zcela nevyhnutelně objeví stále více skličující otupělost, apatie, znudění životem.

Negativní postoje mohou být vyvolány také osobními neúspěchy, když nám nejde to, na čem nám záleží a o co se snažíme, nebo když v tom nedosahujeme očekávaných výsledků. Může se to stát ve škole nebo ve sportu, umění... Konec „snu“ může zapříčinit, že se cítíme mrtví. Ale neúspěchy jsou součástí života každého člověka a někdy se mohou projevit jako milost!

2. Mít soucit

Při mnoha příležitostech ukazujete vy mladí, že umíte spolu-trpět. Stačí vidět, kolik z vás se velkoryse daruje, když si to okolnosti žádají. Není katastrofa, zemětřesení či povodeň, kde by nebylo vidět řadu mladých dobrovolníků, kteří chtějí pomoci. Také velké nasazení mladých, kteří chtějí chránit stvoření, vydává svědectví o vaší schopnosti slyšet křik země.

Drazí mladí, nenechte si vzít tuto vnímavost! Ať stále slyšíte sténání těch, kdo trpí; nechte se dojmout těmi, kteří v dnešním světě pláčou a umírají. „Určité životní skutečnosti je možno vidět jen očima očištěnými slzami“ (Christus vivit, 76). Budete-li umět plakat s těmi, kteří pláčou, budete skutečně šťastní. Mnohým vašim vrstevníkům chybí příležitosti, trpí násilím a pronásledováním. Ať se jejich zranění stanou vašimi zraněními, a budete nositeli naděje v tomto světě. Budete moci říci bratru, sestře: „Vstaň, nejsi sám“ a dát jim zakusit, že Bůh Otec nás miluje a Ježíš je jeho nataženou rukou, aby nás znovu pozvedl.

3. Přistoupit a „dotknout se“

Ano, i vy mladí se můžete přiblížit k bolesti a smrti, se kterými se setkáváte, můžete se jich dotknout a vyvolat život jako Ježíš. Je to možné skrze Ducha Svatého, jestliže jste nejprve vy zasaženi jeho láskou, jestliže máte ve svém srdci zkušenost s jeho dobrotou k vám. Jestliže tedy v sobě cítíte neutuchající Boží něhu ke každému živému stvoření, zvláště k hladovému, žízňivému, nemocnému, nahému či vězněnému bratru, můžete přistoupit jako On, dotknout se jako On a předat jeho život svým přátelům, kteří jsou vnitřně mrtví, kteří trpí nebo ztratili víru a naději.

4. „Mládenče, pravím ti, vstaň!“

Víme dobře, že také my křesťané padáme a musíme stále znovu vstávat. Ten, kdo nejde po cestě vpřed, sice neupadne, avšak ani se nikam neposune. Proto je potřeba přijmout Kristův zásah a uvěřit v Boha. Prvním krokem je přijmout, že máme vstát. Nový život, který nám On dá, bude dobrý a hodný žití, protože bude podepřen Tím, který nás doprovodí také v budoucnu, aniž by nás opustil, pomůže nám prožít tento náš život důstojným a plodným způsobem.

MODLI SE A PTEJ SE SÁM SEBE

Vidím se ve světle kříže

Společnou modlitbu můžete uvést zpěvem písně:

Per crucem et passionem tuam.

Libera nos Domine, libera nos Domine, libera nos Domine, Domine.

Per crucem et passionem tuam.

Libera nos Domine, libera nos Domine, libera nos Domine, Domine.

Per sanctam resurrectionem tuam.

Libera nos Domine, libera nos Domine, libera nos Domine, Domine. (*Taizé*)

Poté mladé vyzvěte, aby na sebe nahlédli ve světle Ježíšovy lásky, kterou text představuje a kterou mohou kontemplovat na kříži, a to prostřednictvím následujících aspektů, které papež zdůraznil ve svém poselství:

- Jak vidím/vnímám? Vnímám skutečně pozornýma očima, nebo se dívám stejným způsobem jako na tisíce fotografií v telefonu nebo na sociálních sítích?
- Mladík z evangelia se vrátil k životu, protože byl spatřen Někým, kdo chtěl, aby žil. Díval se na tebe někdo někdy taky tak?
- Často se setkávám s realitou smrti: fyzické i duchovní,
- emocionální, sociální. Uvědomuji si to, nebo jen nesu následky? Mohu něco udělat pro obnovení života?
- Mladík zemřel příliš brzy. Určitě měl mnoho snů, které zůstaly nenaplněny. Jak reaguješ, když se tvé sny nesplní?

Po chvíli individuálního rozjímání navrhujeme zhlédnout dokument o životě Bethany Hamiltonové, mladé ženy, která snila o tom, že bude profesionální surfařkou, ale její sen byl překažen žralokem, který ji připravil o paži.

V závěru modlitby je možné zahrnout chvíli adoraci kříže. Potom každý účastník v tichosti zapálí svíčku od velikonoční svíce a položí ji ke kříži.

Po individuální modlitbě následuje společná modlitba podle textu z Listu Filipánům 2:5-11: (text navrhujeme dát přečíst několika mladým, kteří se střídají po větách)

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

VSTAŇ

Nový život vzkříšených

Setkání zakončete tak, že si každý zvolí a může sdílet osobní závazek založený na tom, co každý přijal jako poselství čtených textů. (I textu následujícího:)

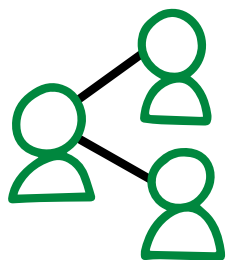

Papež František
Poselství k 35. SDM

Mládenec, říká evangelium, „začal mluvit“ (Lk 7,15). První reakcí člověka, kterého se Kristus dotkl a kterého vrátil k životu, je vyjádřit se, dát beze strachu a bez komplexů najevo to, co má uvnitř, svoji osobitost, svá přání, své potřeby, své sny. Mluvit znamená také vstoupit do vztahu s ostatními. Když je člověk „mrtvý“, uzavře se do sebe, vztahy se přeruší nebo se stanou povrchními, falešnými, pokryteckými. Když nám Ježíš dá znovu život, „vrátí“ nás ostatním lidem. „Vstaň“ znamená také sni, riskuj, usiluj o změnu světa, znovu probud své přání, pozoruj nebe, hvězdy, svět kolem sebe.

Daruješ-li život, někdo ho přijme. Jedna mladá dívka řekla: „Když vidíš něco krásného, vstaneš z pohovky a rozhodneš se pro to i ty.“ To, co je krásné, vzbuzuje touhu. A jestliže se nějaký mladý člověk nadchne pro něco, nebo lépe pro Někoho, nakonec vstane a začne dělat velké věci; z mrtvého člověka, kterým byl, se může stát Kristův svědek a může pro Něj darovat život.

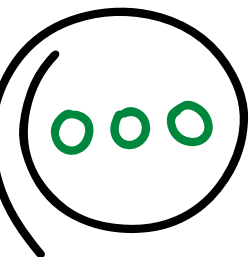
SDÍLEJ

Následuje sdílení osobních závazků.

Animátor může mladé lidi vyzvat k tomu, aby se snažili ve svém okolí rozpoznat ty, kdo ztratili člena rodiny a nyní žijí sami a zkusili vymyslet způsob, jak se jim věnovat, pomoci jim...

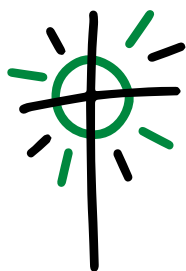
POKRAČUJ

Navrhujeme, abyste se seznámili s příběhem Bethany Hamiltonové tak, že se podíváte na jeden z těchto filmů: Surfařka nebo Bethany Hamilton: Unstoppable.

ANO, VĚŘÍM!

+ z katechismu katolické církve

646. Kristovo vzkříšení nebylo návratem k pozemskému životu, jak tomu bylo při vzkříšení, která vykonal před velikonoce, při vzkříšení Jairovy dcery, mládence z Naimu, Lazara. Tyto skutky byly zázračné události, ale osoby, které byly předmětem těchto zázraků, se Ježíšovou mocí vrátily do „obyčejného“ pozemského života. A po nějakém čase znovu zemřely. Kristovo vzkříšení je podstatně odlišné. On ve svém vzkříšeném těle přechází ze stavu smrti do jiného života, mimo čas a prostor. Ježíšovo tělo je při vzkříšení naplněno mocí Ducha svatého; ve stavu své slávy se podílí na božském životě, takže svatý Pavel může o Kristu říci, že je to „člověk z nebe“.

OSOBNÍ PROJEKT

Krok #7 – Přijmout kříž

„Neplač.“ (LK 7,13)

Utrpení a smrt jsou skutečnosti, které charakterizují naše lidské bytí, a to jak na fyzické, tak na duchovní úrovni. V sedmém kroku své cesty se modli a zamysli se nad „smrtí“, která již ve tvém životě stala.

K reflexi:

- Co způsobilo „smrt“ ve mně, která se odehrává teď nebo v minulosti?
- Jak reaguji na ztrátu a smrt (lidí, projektů, názorů...)
- Dívám se na cestu Ježíše, který přijal kříž. Co se z ní můžu naučit?
- Vyhodnocuji svůj krok konverze.